

δὲ τῶν ἐνοικούντων τῇ περὶ τὰς ναυτιλίας καὶ φιλίᾳ πρὸς
 ‘Ρωμαίους τοσαύτην ἐπίδοσιν εἰς πᾶσαν εὔτυχίαν ἔσχεν,
 ὅστε, καίπερ ἐσχάτη ἴδρυμένη τῆς γῆς, ὀνομαστοτάτη
 τῶν ἀπασῶν ἐστιν. ’Αλλὰ περὶ μὲν ταύτης ἐροῦμεν, ὅταν
 5 καὶ περὶ τῶν ἄλλων νήσων λέγωμεν.

9. ’Εφεξῆς δ’ ἐστὶν ὁ Μενεσθέως καλούμενος λιμὴν καὶ
 ἡ κατὰ ”Ασταν ἀνάχυσις καὶ Νάβρισσαν. Λέγονται δ’ ἀνα-
 χύσεις αἱ πληρούμεναι τῇ θαλάττῃ κοιλάδες ἐν ταῖς
 πλημμυρίσι καὶ ποταμῶν δίκην ἀνάπλους ἐς τὴν μεσόγαιαν
 10 ἔχουσαι καὶ τὰς ἐπ’ αὐταῖς πόλεις. Εἰτ’ εὐθὺς αἱ ἐκβολαὶ
 τοῦ Βαίτιος διχῇ σχιζόμεναι · ἡ δὲ ἀπολαμβανομένη νῆσος
 ὑπὸ τῶν στομάτων ἑκατόν, ὡς δ’ ἔνιοι, καὶ πλειόνων
 σταδίων ἀφορίζει παραλίαν. ’Ενταῦθα δέ που καὶ τὸ
 15 μαντεῖον τοῦ Μενεσθέως ἐστί, καὶ ὁ τοῦ Καιπίωνος ἴδρυται
 πύργος ἐπὶ πέτρας ἀμφικλύστου, θαυμασίως κατεσ-
 κευασμένος, ὃσπερ ὁ Φάρος, τῆς τῶν πλοϊζομένων
 σωτηρίας χάριν. ”Η τε γὰρ ἐκβαλλομένη χοῦς ὑπὸ τοῦ
 ποταμοῦ βραχέα ποιεῖ, καὶ χοιραδώδης ἐστὶν ὁ πρὸ αὐτοῦ
 τόπος, ὃστε δεῖ σημείου τινὸς ἐπιφανοῦς. ’Εντεῦθεν δ’ ὁ
 20 τοῦ Βαίτιος ἀνάπλους ἐστὶ καὶ πόλις Ἐβοῦρα καὶ τὸ τῆς
 Φωσφόρου ἱερόν, ἦν καλοῦσι Λουκεμδουβίαν · εἴθ’ οἱ τῶν
 ἀναχύσεων τῶν ἄλλων ἀνάπλοι · καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ”Ανας
 ποταμός, δίστομος καὶ οὗτος, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν ἀνάπλους ·